

5. - 6. Projekt „So ein Zirkus“

Během podzimu 2010 a znova v roce 2011 byl paní Jördis Freiwald a Mgr. Tomášem Scholzem sestaven nový projekt s názvem „So ein Zirkus“ jako volné pokračování úspěšného projektu Achtung und Toleranz. Žádost o realizaci nového projektu byla podána na Národní agenturu pro evropské vzdělávací programy v Bonnu, v rámci programu Comenius, bilaterální partnerství škol. Koordinátorem projektu je tentokrát Carl-von-Ossietzky Oberschule. Za projekt na české straně zodpovídal Mgr. Tomáš Scholz. Finančně je celý projekt hrazen z fondu celoživotního zdělávání. Projekt byl Národní agenturou pro evropské vzdělávací programy na druhý pokus úspěšně vybrán a schválen. Bohužel kvůli krácení financí na české straně byl pozastaven.

4. Projekt „Achtung und Toleranz“

Příprava projektu započala na podzim 2008. V lednu 2009 byl projekt podán na Národní agenturu pro evropské vzdělávací programy a v září téhož roku schválen včetně financování. Naše gymnázium bylo koordinátorem celého projektu. Vedoucím projektu byl Mgr. Tomáš Scholz. Projektu se účastnilo 10 českých a 10 německých studentů plus dva pedagogové za obě země. Studenti na české straně byli vybíráni podle studijních výsledků v německém jazyce a zájmu o tuto tematiku. Délka výměnného pobytu činila 11 dní.

Kontakty studenti navazovali prostřednictvím e-mailů. Následovala přípravná návštěva v Chotěboři, setkání všech účastníků projektu včetně zástupců města (Mgr. Vladislav Smejkal, ředitel GCH, Jördis Freiwald, koordinátorka projektu na německé škole a Ines Amelung, ředitelka německé školy, koordinátoři GCH Mgr. Tomáš Scholz a Mgr. Eva Podolková, dále starostka města Eliška Pavlíková a vedoucí oddělení péče pro rodinu a děti Jiří Kafka).

Vlastní pobyt studentů v České republice se odehrál ve dnech 8. - 18. června 2010, ve Spolkové republice Německo pak ve dnech 13. - 23. září 2010. V Chotěboři bylo ubytování zajištěno v rodinách po celou dobu pobytu, ve Werderu ve školním internátu. Zatímco víkendy v Chotěboři a ve Werderu probíhaly v režii hostitelských rodin, program všedních dnů se odehrával společně. Obě partnerské strany se snažily svým kamarádům ukázat co možná nejvíce a studenti spolu aktivně trávili čas. I učitelé prožili víkend spolu. Z navštívených míst jmenujme město Telč, Žďárské vrchy, pevnost Terezín a Dobrošov, Prahu a divadelní představení v Národním divadle. Na německé straně Postupim, Berlín, lanový park, Warnemünde u Baltského moře apod.

Během výměnných pobytů proběhl rychlokurz v digitální fotografii a všechny aktivity byly zaznamenávány kamerou. Tak vznikly i dva krátké evaluační filmy o našem projektu a spousta veselých prezentací o zážitcích z pobytu. V samém závěru projektu byly uspořádány slavnostní výstavy fotografií a výstupů projektu.

Na programu participovali i další učitelé, např. na Gymnáziu Chotěboř učitel IVT Roman Kubát spolu se skupinou svých studentů vytvořil krátký reportážní film z výstavy v Chotěboři. Velký dík však patří především rodičům, kteří poskytli bezvadné zázemí při ubytování německých kamarádů a také obětavě pomohli při různých akcích ve škole.

Cíl projektu Achtung und Toleranz byl splněn. Projekt velice napomohl k jazykovému zlepšení našich studentů v německém jazyce, neboť se vždy pracovalo ve smíšených skupinách. Dále se především naši studenti zbavili ostychu při komunikaci v cizím jazyce. Projekt umožnil zažít na vlastní kůži realie, o kterých se studenti učí ve škole, seznámit se s jinou kulturou, jiným vnímáním světa kolem nás (např. nepředstavitelná pro německé kamarády i pedagogický doprovod byla návštěva kostnice v Sedleci u Kutné hory nebo při návštěvě pevnosti Terezín fotografie zatopené pevnosti při povodních 2002, která zde byla k zakoupení). Ale především se vydařil hlavní cíl projektu – navázání nového přátelství, které bylo ztvrzováno i vlastním společným večerním programem při jednotlivých výměnách. Dobrymi přáteli se stali i učitelé.

V projektu Achtung und Toleranz se stále něco dělo a hlavně se stále na něčem také pracovalo. Podmínkou schválení žádosti o realizaci našeho projektu bylo dodržení naplánovaných výstupů. Jen pro představu jsem si je zde dovolil uvést:

- Steckbriefe (krátký strukturovaný dopis o sobě v německém jazyce)
- tiskové zprávy na internetové stránky školy a do Chotěbořského echa
- powerpointové prezentace jednotlivých dnů ve smíšených dvojicích (průběh dne, vlastní zážitky, dojmy – odprezentováno vždy na evaluačním setkání na závěr výměnného pobytu za účasti hostů a všech, kteří se na výměně podíleli)
- powerpointová prezentace o Chotěboři a základní informace o navštívených památkách v České republice v německém jazyce
- malý česko-německý slovníček se základními frázemi a jazykolamy (českými i německými od obou partnerů)
- český a německý návrh pozvánek na závěrečné setkání – otevření výstavy v Chotěboři a ve Werderu
- příprava malých dáreků na přivítání a rozloučení v Chotěboři a ve Werderu (desky, propisovací tužky, hrníček se společnou fotkou, projektové tričko apod.)
- sestavení ankety na téma tolerance a její vyhodnocení
- vlastní definice tolerance a zjištění vlastní individuální hranice tolerance na základě prožitkové pedagogiky
- fotografování na téma tolerance během obou studentských výměn
- vymyšlení a společné odsouhlasení loga projektu a projektového trička
- sestavení kalendáře (na rok 2011) s nejlepšími fotografiemi (13 ks) a vybrání dalších 30 fotografií na závěrečnou výstavu
- účast ve fotografické soutěži „Co nám dal Comenius/eTwinning“ v týdnu Comenius (květen 2011) – náš plakát se umístil mezi nejlepšími deseti z celé České republiky a byl vystaven v červnu 2011 v parku Čertovka v Praze
- součástí výstupů našeho projektu je i kronika v papírové podobě s fotografickou dokumentací
- během projektu byly natočeny tři krátké filmy o našem projektu, které jsou dostupné v německém jazyce na těchto internetových stránkách:
<http://www.youtube.com/watch?v=xK6dC2jfynk>
<http://www.youtube.com/watch?v=N6v9qCsKJ5Y>
<http://www.youtube.com/watch?v=KQIaGilsGZA>
- nejvíce informací o našem projektu najdete na internetových stránkách Evropské komise v databázi EST nebo ve škole v kronice tohoto projektu.

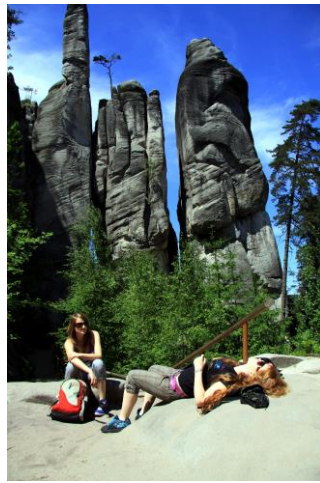
A na úplný závěr několik vlastních dojmů a postřehů účastnice Terezy Rasochové a výběr fotografií:

Mou roční pouť s „Achtungem“ odstartovala v podstatě náhoda. Zatímco houštím výměn s angličtinou coby komunikačním jazykem aby se člověk prosekával, o německý výměnný projekt student nezavadí. A tak, když se naskytla příležitost, o eventuálních plusech a minusech jsem příliš neuvažovala. S vidinou jediného pragmatického cíle, a sice zdokonalení se v jazyce německém (fráze „Hallo, ich bin Tereza und ich wohne in Chotěboř“ je sice pěkná, k intelektuální konverzaci se však příliš nehodí) vtěsnila jsem své jméno do příslušné kolonky na archu nadepsaném „Účastníci projektu Achtung und Toleranz“. Shodou okolností jsem si tak léta školní docházky zpestřila naprosto nezapomenutelnou akcí.

Jak bych také mohla zapomenout na to...

- ... jak jsme se poprvé všichni sešli v učebně číslo 39. Bylo nás deset plus dva učitelé a jediným zástupcem mužského pohlaví byl ve třídě pan profesor Scholz.
- ... jak jsme si s rozpaky prohlížely fotky našich německých protějšků. „*To mi neříkejte, že týhle holce už je 13!*“ To je Max a je mu patnáct, Deny...
- ... jak jsme v němčině smolily komentáře k českým památkám a jak to bylo všechno úplně špatně.
- ... jak jsme v zoufalé snaze působit sympaticky čekali na chotěbořském nádraží.
- ... jak jsem se nesměle přitočila k dívce, jejíž obličej vzdáleně připomínal černobílou fotku přiloženou k jednomu z prvních emailů (ten photoshop by měl být trestný!), a oduševněle vypálila: „Bist du Lisa?“ Přikývla.
- ... jak jsme si házeli klubíčko s bavlnkou a pokoušeli se zapamatovat si naše jména.
- ... jak jsme my Češky předstíraly, že rozumíme zadaným úkolům a jak jsme pak na sebe vrhaly zoufalé pohledy.
- ... jak bylo venku nádherně, a my vzali Němce na točenou zmrzlinu.
- ... jak jsme v pětatřicetistupňových parnech vytvářeli našeho „Ideálního člověka“ a zpívali „Fliegerlied“.
- ... jak jsme jeli po škole na koupaliště a potkali tam skupinu Němců z Obchodky. Jak jsme si my holky přály, aby ti naši měli taky takové svaly.
- ... jak jsme jeli do Terezína a Němci se tam všemu smáli.
- ... jak jsem se naučila říkat „Keine Ahnung“ a jak Lisa perfektně zvládala Ř.
- ... jak jsme chodili hrát kulečnick, pouštěli si největší české a německé hity a vzájemně se učili sprostá slova.
- ... jak jsem myslela, že umřu v lanovém centru.
- ... jak těch deset dní najednou uteklo jako voda a my vyprovázeli Němce k vlaku.
- ... jak na nás naši němečtí spolužáci čekali na nádraží ve Werderu a jak nám kluci pomohli se stokilovými kufry obsahujícími pouze to nejnnutnější oblečení a kosmetiku.
- ... jak jsme tři dny hlasitě pomlouvali všudypřítomného fotografa, než jsme zjistili, že je to Polák.
- ... jak jsme na ulicích odchyťovali důchodce a maminky s kočárkem a dělali průzkum o německé mentalitě.
- ... jak mi Lisina sestřička namalovala na přivítanou obrázek.
- ... jak si ze mě dělal Lisin tatínek pořád legraci.
- ... jak jsme jeli na dýňový festival, zabydleli se v kukuřičném pískovišti a všechny malé děti strašili tak dlouho, až s křikem utekly pryč.
- ... jak jsme v Berlíně procházeli pomníkem z betonových kvádrů a povídali si o válce.
- ... jak jsme společně vytvářeli naše projektová trička, trochu se hádali a nakonec dospěli ke kompromisu.
- ... jak jsme poslední večer promítali fotky z celého projektu, loučili se a všichni jsme brečeli.
- ... jak jsme si slíbili, že se zase potkáme...

Fotosoutěž - Co nám přinesl Comenius/eTwinning

Projekt: Achtung und Toleranz

Autor: tým Gymnázia Chotěboř
za podpory Carl-von-Ossietzky Oberschule Werder